

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.

22 FEBRUARI 1972

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van het enig artikel VIII van de wet van 25 oktober 1919 tot tijdelijke wijziging van de rechterlijke inrichting en van de rechtspleging voor de hoven en rechtbanken.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet bepaalt welke zaken aanhangig kunnen worden gemaakt bij de Kamers voor correctionele zaken met één rechter. Het betreft hier zaken 1) waarbij betrapting op heterdaad bij proces-verbaal is vastgesteld; 2) waarmee voorlopige hechtenis gemoeid is; 3) waarbij beschuldigde reeds tot een niet voorwaardelijke correctionele straf is veroordeeld.

Nochtans moeten bepaalde zedenmisdrijven altijd worden berecht door Kamers met drie magistraten. Dat geldt voor overspel en voor het onderhouden van een bijzit in de echtelijke woning.

Die regeling is niet langer gerechtvaardigd, omdat :

- 1) de Kamers voor correctionele zaken met werk overstelpt zijn;
- 2) de gevallen van overspel snel berecht moeten worden, aangezien ze de afdoening van burgerlijke rechtsovereenkomsten opschorten, waarvan de oplossing van vaak scherpe en diepgaande geschillen afhangt;
- 3) de wetgevende macht haar voornemen te kennen heeft gegeven om de straffen aanzienlijk te verlichten en daarbij de wetgeving eenvormig te maken (zie het ontwerp dat door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 30 juni 1971 is aangenomen — straffen van 26 tot 100 F en alleen voor het misdrijf overspel, zonder medeplichtigheid).

Daarom is het wenselijk te bepalen dat de in de artikelen 387, 388 en 389 van het Strafwetboek, opgesomde misdrijven altijd door Kamers met één rechter worden berecht.

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

22 FÉVRIER 1972

PROPOSITION DE LOI

tendant à compléter l'article unique, VIII, de la loi du 25 octobre 1919 modifiant temporairement l'organisation judiciaire et la procédure devant les cours et tribunaux.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi précise quelles sont les affaires qui peuvent être soumises aux chambres correctionnelles composées d'un juge. Il s'agit des affaires où il y a : 1) flagrant délit constaté par un procès-verbal; 2) détention préventive; 3) condamnation correctionnelle antérieure, non conditionnelle.

Toutefois, certaines infractions qui concernent les mœurs doivent toujours être jugées par des chambres composées de trois magistrats. Il en est ainsi pour les infractions d'adultère et d'entretien de concubine à la résidence conjugale.

Cette solution ne se justifie plus :

- 1)- les chambres correctionnelles sont encombrées;
- 2) les affaires d'adultère doivent être jugées rapidement car elles tiennent en suspens des actions civiles dont la solution permet de résoudre des conflits souvent aigus et profonds;
- 3) le législateur a manifesté son intention de voir réduire sensiblement les peines tout en uniformisant (voir projet adopté par la Chambre des Représentants le 30 juin 1971 — peines de 26 à 100 F et délit d'adultère uniquement, sans complicité).

C'est pourquoi il convient de prévoir que les infractions énoncées aux articles 387, 388 et 389 du Code pénal seront toujours jugées par des chambres à juge unique.

J. DEFRAIGNE.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Het enig artikel VIII van de wet van 25 oktober 1919 tot tijdelijke wijziging van de rechterlijke inrichting en van de rechtspleging voor de hoven en rechtbanken wordt aangevuld met een derde lid, luidend als volgt :

« Overtreding van de artikelen 387, 388 en 389 van het Strafwetboek wordt gebracht voor een kamer met één rechter ».

2 februari 1972.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article unique, VIII, de la loi du 25 octobre 1919 modifiant temporairement l'organisation judiciaire et la procédure devant les cours et tribunaux est complété par un troisième alinéa rédigé comme suit :

« Les infractions aux articles 387, 388 et 389 du Code pénal seront déférées à une chambre à juge unique. »

2 février 1972.

J. DEFRAIGNE,
P. HAVELANGE,
A. BAUDSON,
E. CHARPENTIER,
A. KEMPINAIRE.